

La doctora M. Jesús Rubiera amb l'alcalde de Benissa, Josep Tent / José A. Sánchez

Foment de la cultura àrab

El passat dia u tingué lloc al saló d'actes del Centre Municipal de Cultura de Benissa la primera assemblea general de l'Associació Cultural Hispano-Àrab d'Alacant (ACHAA).

A aquesta primera assemblea general van assistir el president de l'ACHAA, Bernat Capó; els vice-presidents, Ali Hussein i Enric Llobregat, i Maria Jesús Rubiera, tressorera de l'associació. A la taula presidencial hi havia, també, l'alcalde de Benissa, Josep Tent Berenguer, que començà l'acte. Al llarg de la reunió es parlà dels objectius de l'ACHAA i es féu una breu exposició de les activitats desenvolupades fins ara, com també dels projectes més immediats: cursos àudio-visuals d'àrab a Alacant i edició del butlletí intern, el primer número del qual ja s'ha distribuït entre els socis. Per al mes de gener es prepara un altre curs d'àrab a Beni-

dorm. A l'assemblea assistiren uns vuitanta socis de l'ACHAA.

Seguidament, la professora M. Jesús Rubiera, doctora en filologia semítica, féu la presentació de la seua tesi sobre l'origen del poeta Ibn-Al-Labbana, «un dels millors poetes de l'Al-Andalus, conegut com el denienc». La doctora manté la teoria, desenvolupada en un article editat per l'Ajuntament de Benissa en els *Quaderns de Cultura Benissenca*, que aquest escriptor del segle XI va nàixer a Benissa i no a Dénia. La hipòtesi, poc científica, però molt enraonada, es basa en el cognom del poeta, Ibn Isa, Benissa en àrab, ja que Ibn-Al-Labbana es el renom heretat de la seua mare. Benissa pogué ser l'alqueria d'origen del poeta, situada dins el regne dels Banu Mu'ayhid, que s'estenia de Gandia a Oriola i tenia la capital a Dénia; això explica que un natural de Benissa fos conegut com el «denienc».

El manifest en defensa de la llengua

Amb motiu del XXV Aplec del País Valencià, el Moviment de Defensa de la Terra i Esquerra Unida del País Valencià, a proposta dels Grups de Defensa de la Llengua, han elaborat un Manifest intitulat «La llengua se'ns mor». I ara n'han distribuït còpies per replegar signatures que presten suport al text. Iniciatives com aquesta tenen la virtut d'alertar tots els qui ens estimem la llengua tant com la vida. La llengua dels valencians, la llengua catalana, continua en un procés recessiu perquè:

— «Una llengua aliena, sota un suport constitucional, continua envaint el nostre territori».

— «La llengua pròpia ha estat bandejada dels àmbits formals d'ús i condemnada a mort mitjançant un bilingüisme unilateral, com és el de la Llei anomenada d'Alacant».

— «L'ensenyament és aclaparadorament en espanyol. La introducció del català com una assignatura més condueix, en molts casos, a la seua catalogació com a llengua morta per part de l'alumnat».

Als mitjans de comunicació gairebé ni apareix, quan tothom sap que és una necessitat de supervivència per a qualsevol llengua moderna.

— Rep constants atacs per part dels sectors col·laboracionistes i dels funcionaris en nòmina de l'estat, nostàlgics de la «uni-

dad inquebrantable de la nació espanyola».

— «La campanya "Parlem valencià" és un complet contrasentit, quan la mateixa Generalitat, i Lerma el primer, continua fent servir normalment l'espanyol».

— «La llengua que tothom ha estat obligat a saber no és la del nostre poble sinó la de les classes dominants, que l'han imposada i continuen imposant-la per la força».

I una llengua no se substitueix (no es mor) només perquè sí, i com diu el Manifest: «El problema no és qui governa l'estat. Monàrquics o republicans, feixistes o demòcrates, tots els governs espanyols han atacat el català. El problema és l'Estat espanyol com a tal, que es presenta incompatible amb les exigències de la nostra comunitat lingüística i nacional».

Finalment, se'ns fa una crida a donar una resposta contundent, ràpida i unitària per part de tots, i a lluitar contra la imposició de l'espanyol i pel català com a única llengua oficial als Països Catalans.

Una altra qüestió és com es concreta aquesta alternativa, però, afortunadament, com diu Aracil, comptem amb «l'enginy, que és una arma secreta». I amb enginy i valor es pot anar més lluny del que hom pot sospitar, tot el contrari d'on es pot arribar amb la mediocritat i la por.